{ אז נדברו }

פרשת וירא תשפ"ז | גליון מספר: 752 | לסדר: "ברוך..זוכר את הצדיקים "

לוותר!! לוותר!! לוותר!! לוותר!! לוותר? בטוח לוותר??

שבוע שעבר היה יארצייט של מאמע רחל, ומשום מה ביקשו ממני לדבר בכמה מקומות על רחל אמנו... וכמובן ביקשו לדבר על ויתור!!! שהרי רחל מלמדת אותנו לוותר ולוותר ולוותר. וחוץ מלוותר צריך גם לשתוק... כל הזמן לשתוק ולוותר ולשתוק ולשתוק ולוותר ולוותר...

התרגזתי כהוגן!!!! לא כל אחד יבין מה הרגיז אותי... הדור הקודם בוודאי לא יבין מה רע בלוותר ולשתוק, אבל מה לעשות שבתוך עמי אנוכי יושבת, ואני מכיר את השפראך... כשהדור הצעיר שלנו מדבר על ויתור ושתיקה, אני יודע מה הם מתכוונים... זה לא הויתור שסבתא שלי הסכימה לוותר ולשלם מחיר על היהדות שלה... ובוודאי לא הויתור של רחל... כשהדור שלנו מדבר על ויתור... הכוונה היא שיש מן מצוה כזו להיות פראייער... מעליבים אותך? תשתוק... עושקים אותך? תחייך!!! מורטים אותך? תוותר!! אה... קשה לך?? אז תתאמץ בכל זאת עד כמה שאפשר 'להתחזק...' כי רחל ויתרה... וצריך תמיד לוותר... בקיצור: בסוף המסר הוא שהיהדות מעודדת דיכוי!!! שתוק!!! אל תגיב!! תן לאחרים לחגוג על נשמתך ותשתוק.. .תסבול... תמשיך להתבשל מבפנים... אבל בעצם לא!! חלילה.. גם זה לא... אל תעיז להתבשל בפנים... תמחל לגמרי גם מבפנים... כי הכל משמים... שכל הנוכלים ימשיכו לעשות ככל העולה על רוחם ואתה תשתוק...

ואת המסרים ה'מדהימים' האלו הייתי עוד אמור להגיד.. ועוד למי??? לבחורים צעירים...

אז נאלצתי לא לספק את הסחורה ואמרתי להם: שום דבר!!! לא לשתוק!! לא לוותר!!! אני כופר בכל המושג ויתור!!! אין כזה דבר לוותר!! לא מקובל עלי!!!! ומהי ההוכחה שלי?? כי כולנו יודעים את המשפט המפורסם של המרא דשמעתא של הויתור, הלא הוא מרן הרב שטיינמן זיע"א ששינן ואמר: 'נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי **מוותר--- מפסיד!!!**

שמת לב מה הוא אמר?? לא ראיתי מוותר- מפסיד!! במילים אחרות מה הוא אמר??? לא ראיתי מוותר **שבאמת ויתר והפסיד** משהו!! כי בסוף הוא לא הפסיד כלום... לא ויתר על כלום... בסוף הוא קיבל את כל העוגה... כי ויתור?!? **ויתור זה עניין של סבלנות!!!** ויתור שייך כשעומדים **בתור!!!** ואני מוכן לוותר ולהיות השני בתור ולא הראשון... יש לי סבלנות להמתין!! אבל לוותר **לגמרי???** מה הקשר... אין כזה דבר לוותר על עצמי!! מי שמוותר סתם זה... זה סוג של לאמלאם... סוג של פראייער... מה הקשר לוותר- בלי קשר? רחל אמנו מוותרת! מוכנה להתאזר בסבלנות... שלאה תהיה הראשונה בתור והיא השניה... רחל מוכנה לשתוק... לא בגלל שהיא שתקנית ומובלת כצאן לטבח... אלא כי יש לה סבלנות להמתין!!! רחל לפני גוזזיה נאלמה... רחל שמייצגת את המצב האידיאלי של גאוותם של ישראל והדבקים בה' ובתורתו... היא מבינה שהמצב האידיאלי עדיין בדרך... אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב... אין ברירה... צריך לוותר!!! צריך להסכים להיקבר בדרך ולהמתין בסבלנות שזה יגיע... (רחל שעומדת מול העז שמורט אותה והיא שותקת... היא לא מתלוננת שגוזזים אותה... למה?? כי היא מבינה שזה סוד הקיום שלה. את כל העיזים כבר שחטו ממזמן כי אין להם את הצמר המשובח שיש לי להציע... אז שיגזזו... אני **נאלמת** רק בגלל שאני יודעת שבזכות זה אני אף פעם לא **נעלמת!!!)**

היות ומסתמא העלון הזה יגיע אחרי הבחירות... אולי זו ההזדמנות לתוכחת מגולה באהבה מסותרת... לפני הבחירות יצא לי לשמוע מהרבה צעירים, שיש להם מרמור והם שוקלים לא להצביע כמחאה על זה שלא הצליחו להזיז כלום... (לא התייחסתי כי ביודעי ומכירי כי כמו תמיד הכל בדיבורים בתור פריקת תסכול אבל עכשיו אפשר לדבר לגופו של עניין) בינינו... אף אחד לא טיפש... כולנו מכירים את המציאות הסבוכה שקיימת היום בשלטון החוק וכו', כולנו מבינים מצוין, שלא משנה מי יבחר ומה יקרה... שום דבר לא הולך להשתנות!!! זו הבטחת הבחירות שלי!!! (תבדוק אותי... בא נראה אם לא צדקתי.. .אגב: אשמח להתבדות) כך שבינינו... אם נהיה ריאלים... למייעשה אין שום נפקא מינה...

רק מה?? מה הדבר היחיד שכן תלוי בך??? אם אתה כבר בלאו הכי משלם את מלא המחיר... האם אתה מוכן לשלם את זה בגאון או שאתה משלם את זה כמו גנב שנתפס בקלונו?? אתה מתלונן בפני שהיות ועד כה שילמת מחיר על היידישקייט שלך... לכן מה? לכן אתה לא רוצה להצביע למפלגה חרדית?? גויילם!!! את הצפרדעים אתה כבר בלאו הכי בולע, אתה כבר משלם את המחיר, אם כבר אז כבר, לפחות תעשה את זה בראש מורכן!!! אל תהיה לי כמו פישל (של גדי פולק) ששילם טבין ותקילין על כרטיס במחלקה הראשונה ברכבת, ובסוף הוא מתחבא עם כל הגנבים שלא שילמו בכלל... אלו הם הבחירות שממתינות לך ביום שאחרי הבחירות... 'יבחר לנו את נחלתנו את **גאון יעקב** אשר אהב סלה', הבחירות האמיתיות ביותר זה **'יבחר** לנו את נחלתנו'... להסכים להמשיך להיות 'יעקב הוא הקטן', אבל לא סתם... אלא בגאון!!!! יעקב נרדף מעשיו... נשטם מלבן... אבל הוא לא מתחרט!! עומד מאחורי הבחירה שלו בגאון!!!

בחור יקר: קצת 'גאון יעקב' לא יזיק לנו!!! לעמוד כמו רחל גאה... לפני גוזזיה נאלמה... נותנת להם לגזוז באלם קול... היא שומרת לעצמה את השתיקה, יש לה את הסבלנות להמתין עד שעלייך יזרח ה' וכבודו עלייך יאסף... אל דאגה... אנחנו לא מוותרים... לא שותקים... אנחנו בסה"כ ממתינים בסבלנות!!! לעת עתה אנו מוותרים על התור שלנו. עדיין קול התור לא נשמע בארצנו... אבל יום יבא ויתברר שלא ויתרנו על כלום... תהיה רגוע... היהודי אף פעם לא היה פראייער..

עד כאן בהקשר לבחירות... כעת נחזור לענייננו... בהקשר של הויתור!!! איפה נכון לוותר ולשתוק ולסלוח ומתי הגישה הזו מנוגדת ליהדות???

ועל כך בעמוד 4-3בגיליון זה...

להצטרפות לרשימת התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

--

לתגובות בפקס:
077-4448588

לקבל את העלון בפקס:
מערכת אוצר הגליונות:
02-3132641
קוד עלון: 1233

לתרומות ולהוראות קבע לעלון:
באשראי:

"נדרים פלוס"

(קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פאגי
סניף 182
חשבון 747815
ע"ש: שב שמעתא
(מוכר להחזר מס)

למענה אנושי:

052-7683095

לרגל תחילת חודש מרחשוון

ניתן לרכוש את החוברת שאמנם יצאה לראשונה בחודש אלול אך מעיקרה נועדה במיוחד עבור חודש חשוון:

יש לציין: שחוברת זו שיצאה לראשונה בחודש אלול הפתיעה בהצפת רגשות יוצאות דופן ובתגובות חמות חסרות תקדים!!! אני מצידי נערכתי לחוברת פנימית שכתבתי על תקן של קבוצת תמיכה לי ולידידי שנמצאים בקבוצת סיכון משותפת... ולפתע גיליתי שיש לי יותר מידי הרבה חברים שם... הרבה יותר ממה שדמיינתי... (גם התגובות ההפוכות לצד הנגדי היו חסרות תקדים והעניקו אינדיקציה זועקת עד כמה הפעם זה הגיע לנקודה ונגע בעצב) אי לכך: מומלץ להעביר הלאה... לא יודע איך וכיצד, אבל מי שקרא ומבין עד היכן הדברים מגיעים (יותר ויותר ממה שנכתב) ומודע לזה שתוכן מסוג זה יכול להועיל לעוד כמה יהודים שזה יכול לשקם את האימון שלהם ב'נאמן הוא אתה ה' אלוקינו ונאמנים דבריך ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי קל מלך נאמן ורחמן אתה, ברוך הקל הנאמן... מי שרוצה לזכות לצרף גם את חבירו וליישר לו את הקמטים ולפזר עננים באימון שבינו לבין ה' שיקום ויזכה..

ניתן לרכוש במוקדי המכירה של העלון הפרוסים (כמעט) בכל רחבי הארץ:

לבירור מוקד המכירה הקרוב אליך:

055-6728458

052-7683095

<u>טוהר הבחירות!!! היכו בסנוורים מקטון ועד גדול...</u>

מובא בפרשה שג' מלאכים שהגיעו לאברהם... אחד להפוך את סדום ואחד להציל את לוט.

תמיד הבנתי בפשטות שהמלאך שבא להציל את לוט.. זה סוג של פרמדיק של מד"א בתיאום לוחמי האש שעוסק בחילוץ לכודים... ואילו המלאך שבא להפוך את סדום הגיע עם טילי מצרר... אבל לא!!! אם נתבונן הסיפור שם הרבה יותר עמוק.. אם באוירה של בחירות עסקינן... הסיפור היה כך: היות ואנשי סדום היו רעים וחטאים לה' מאוד... וה' רצה להפוך את סדום, לפתע הגיע אברהם וטוען טענה צודקת: מי אמר שכל אנשי סדום כאלו רשעים... אולי רק השלטון מושחת... ואילו אם הייתה דמוקרטיה והיו נותנים לאזרח הבודד להגיד את דעתו, הוא היה מדבר במנגינה אחרת... בקיצור: 'חלילה לך לעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע, אברהם טוען שצריך לתת הזדמנות לכל אזרח פרטי בסדום להשמיע את הקול הפרטי שלו... בחירות הוגנות... כל אחד מסדום יכנס מאחורי הפרגוד וישים הפתק... אף אחד לא יוכל לעקוב אחריו ולהפעיל לחץ... וה' קיבל את תפילתו, הגיע ליל הסדר... והקלפי נפתח לרווחה!!! איפה??? <u>**בבית של לוט!!!**</u>

שלושה אורחים נוקשים בבית של לוט... כן לוט... מה אתה אומר?? אתה בוחר בחסד או בסדומיות?? שלושת המשקיפים בודקים... ואכן לוט שם פתק של חסד... פסוק מפורש:

'הנה נא אדוני, סורו נא אל בית עבדכם וכו'.. הנה... ספרנו את הקול הראשון, כעת הגיע התור של רבעצען לוט לשים פתק בקלפי... ומה היא שמה?? סדום!!! כן... 'אמר לה: תני מעט מים לאורחים הללו, אמרה לו: אף המנהג הזה אתה בא להנהיג במקום הזה', הנה... בזאת אשת לוט הכריזה את הבחירה שלה, כעת, בשלב זה אנחנו בתיקו!! לוט שם פתק חסד, אשתו- סדום... כעת הגיע תורן של שתי בנות לוט... והן שמו פתק חסד... אוהו... ברגעים אלו המדגמים נוטים לרוב לצד של אברהם... אבל השמחה הייתה מוקדמת... כי מהר מאוד התחילה תעמולת בחירות... השמועה עברה מפה לאוזן... שמעתם?? הגיעו שלושה אורחים לבית של לוט!!! באותו רגע נפתח מטה חפ"ק סדומי... הסעות מכל קצוות העיר... כולם הגיעו להצביע ברגלים... סדום!!!! (כן... כמו שרש"י אומר: באותו יום לוט נבחר לראש עיר... כי עד היום הבחירות לא שיקפו את המציאות, היה שלטון עריץ שקובע את המשחק מראש ולא היו באמת מתייחסים לקול הבוחר... אבל היום זה בחירות הוגנות!!! יש לנו את לוט... לוט מאפשר בחירה חופשית... כולם מוזמנים לקלפי.) 'טרם ישכבו ואנשי העיר, אנשי סדום נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה', סדום לדורותיה, כולם גודשים את הקלפי... לא רוצים חסד!!! רוצים מעשי סדום!!!!

אבל עדיין!!! לך תדע... אולי זה לחץ חברתי... אולי האזרח הבודד דווקא חושב אחרת, רק לא מעיז לעשות אחרת מכולם... אין ברירה!! למען טוהר הבחירות, 'ואת האנשים אשר פתח הבית היכו בסנוורים מקטון ועד גדול', זהו!! מעכשיו כולם עיוורים!!! צנעת הפרט!! כל אזרח קיבל את זכותו הדמוקרטית לעמוד מול הסיטואציה הזו, ולהחליט איפה אני ממקם את עצמי... וכאן כל אנשי סדום הצביעו בכל נימי נפשם סמ"ך דל"ת וא"ו מ"ם... מלבד ג' אנשים בלבד שהצביעו חסד... וכאן!!!! כאן סדום נהפכה!!! כאן לוט ניצל!!

כלומר: כשכתוב שמלאך אחד הפך את סדום ומלאך אחד הציל לוט, מה הכוונה? שני המלאכים האלו באו לכאן כדי להציב קלפי בתור בחירה אחרונה לאנשי סדום! אנחנו מעמידים לפניכם סיטואציה שאתם תחרצו את גורלכם!! ולוט שבחר בחסד, זה מה שהציל אותו (לא המלאך אלא הבחירה) ואנשי סדום שבחרו להתנהג בסדומיות, כאן!! במעמד זה נהפכה סדום!!! אז נכון שרק למחרת קרה בפועל ש'ה' המטיר על סדום ועמורה גפרית ואש', אבל אז מה... גם הממשלה תקום בעוד 3 חודשים.. אבל הגורל נחרץ בבחירות...

כלפי מה הדברים אמורים?? ביום שאחרי הבחירות, הגיע הזמן להפנים שאנחנו עמוק עמוק ביום הבחירות!!! יש רק כמה הבדלים קטנים בין הבחירות לממשלה לבחירה של כל יהודי בין טוב לרע, ההבדל הבולט ביותר: שבבחירות השבוע זה היה אירוע מאוד ברור ומוגדר, מי שהגיע לקלפי ידע שהוא כעת באירוע של בחירה!!! ועקרונית ככה היה אמור להיראות הבחירה שלנו... ובאמת ככה היה אצל אדם הראשון, עץ הדעת היה קלפי לכל דבר, האדם עמד מול אמת ושקר בשיוויון והוא רק היה צריך לבחור, אבל מאז שהוא חטא בעץ הדעת, הכל התערבב, ומכאן ואילך כבר לא בחירה בין אמת לשקר אלא בין טוב לרע... הקלפי כבר לא נראית כמו קלפי של הבחירות, זה יותר דומה לבית של לוט. ה' זורק אותנו בכל מיני סיטואציות... בליל קולות... ג'ונגל שלם... והפקחות היא להזיז לצד את כל התפאורה ולהבין שהאירוע היחיד שבאמת מתרחש כאן זו בחירה!!! ה' מזמין לי כעת קלפי... ה' תזמן לי שאני מוקף מכל הכיוונים בכאלו שיש להם מכשיר פרוץ... וקשה לי... יש לי ניסיון... ההההלו... קח בחשבון שזה לא ניסיון אלא קלפי!!! ה' רוצה לשמוע מה אתה בוחר, כל הצבעים הססגוניים והפיתויים והקולות שנשמעים הכל בסה"כ תפאורה והפקה של בחירה!! כל רגע נוסף שאתה שולט בעצמך איפה שאף אחד לא יודע זה פתק!! זו בחירה!! ואת הפתק הזה אף אחד לא יכול לקחת לך!!!

יש לי שאלה מתקילה: תאר לעצמך שאנשי סדום היו קולטים שהאנשים האלו שבאו ללוט זה לא סתם תקרית... אנחנו באירוע של קלפי שמה שאנחנו עושים כעת, זו אמירה! זה פתק! אם סדום היו יודעים האם הם היו מתנהגים אחרת?? <u>**תתפלא לשמוע!!! אבל לאו!!!!**</u> הם לא היו מתנהגים אחרת, ולכן זה היה בחירות אמת והם בחרו להיות סדומיים וחרצו את גורלם... אז זהו שכל בן עליה שעומד בניסיונות איפה שאף אחד לא רואה ובולע צפרדעים וגזירות דרקוניות וממשיך הלאה... זו בחירה!!!! הוא עושה את זה רק כי הוא בוחר בזה!!! רק מה?? אם תזכור שזה בחירות... לפחות זה יתן לך יותר כח ותעצומות!!! אתה לא תרגיש רק נרדף ועשוק ורצוץ... אתה פשוט תבין שיש פה קלפי וכל אחד לוקח קרדיט מלא על הבחירה שלו!!! אשתו של לוט לעגה לו שהוא מבזבז מלח על האורחים... יכול להיות שבאותה שניה עבר לו איזה קרעכץ קטן בלב... סוף סוף אשתו יורדת עליו... אבל לא חלפו כמה שעות והוא כבר לא כל כך הצטער שהוא נתן להם מלח... הוא הבין שהמלח הזה היה בסה"כ פתק!!! פתק שנתן לו את החיים במתנה!!! בחור יקר: אני לא יודע כמה שטייגן אתה עושה... אבל לבחור אתה בוחר... ואתה בחרת ב-שבתי בבית ה' כל ימי חיי... אל תזלזל בפתק הזה!!! זה פתק של אמירה, קח בחשבון: שבשביל לחרוץ גורל של ארבע שנים קדימה צריך פתק אחד... אבל בשביל לחרוץ את הנצח נצחים יש שבעים שמונים שנה ואינספור פתקים שמתגלגלים לך בין הרגלים... אל תפספס אותם..

מה יותר סגולה, לוותר או שלא יצטרכו לוותר לי?

יענקל וזונדל החליטו ללכת לדין תורה... כן... השבוע עמוד הענן חנה בעלמון דבלתיימה ואנחנו איתו... וכידוע: כל החניות במריבה ותרעומת... והפעם כשחנינו... אני עשיתי נעל גדר ופרץ עם מחיצת ברזנט... ולפתע זונדל דחף פה, דחף שם... והקטין את השטח של החצר שלי. התחיל ויכוח... ושנינו החלטנו ללכת לדין תורה אצל משה רבינו!!! בסוף... כשכבר התקרבנו... התחלנו לחשוב... רגע... אולי קודם ניכנס קודם לאהרן... טוב... נכנסנו לאהרן, סיפרנו לו על הסכסוך.. שפכנו אצלו את כל המרי, אהרן הרים את עיניו הטובות... אתם יודעים... אני אוהב שלום ורודף שלום... אני נחוש שתצאו מכאן מחובקים... בא נראה יחד איך אפשר להסתדר... ואהרן מציע פשרה כזו... לא הולך... אהרן מציע פשרה אחרת... בא נחסוך את הכעס... אהרן הכהן לוחש ליענקל... תוותר תוותר... כדאי לך... כך נחסוך המון עגמת נפש, לאחר מאמץ רב שני הצדדים הביעו הסכמה ראשונית לפשרה. יענקל וזונדל יוצאים מחויכים

אבל רגע... סו"ס סיכמנו שנכנסים גם למשה... משה רבינו שומע את שני הצדדים ומיד מכריע וחותך: יענקל צודק, וזונדל חייב להסתלק... יענקל וזונדל המומים... מה... שואל יענקל: בטוח שזה באמת שלי?? **כן!!!**

בטוח שאני לא צריך לוותר? **בטוח שלא!!!** ואין עלי שום תביעה? **אין!!!!**

יענקל וזונדל יוצאים מבולבלים. מה קורה פה? יש פה מחלוקת קיצונית בין משה לאהרן... יענקל מחליט לחזור לאהרן לבד.. אהרן קדוש ה'.. שאלה אחת לי אליך: האם אני **חייב** לוותר לזונדל?? אהרן הכהן מיד נדרך: חס ושלום!!! אתה לא חייב!!! רגע... אבל מקודם שידלת אותי לוותר..? נכון!! אני לא חוזר בי... אני עדיין ממשיך להפציר בך לוותר כדי לאהוב שלום ולרדוף שלום... אבל לכן מה?? לכן מותר לי לשקר ולומר שאתה חייב לוותר? חס ושלום!! יקוב הדין את ההר... אתה לא חייב!!!

הסיפור הזה כתוב כמעט במפורש בנביא מלאכי, שמשבח את אהרן הכהן: **'תורת אמת הייתה בפיה, בשלום ובמישור הלך איתי ועוולה לא נמצא בשפתיו!** כתוב כאן שמצד אחד 'בשלום ובמישור הלך איתי', אהרן אוהב שלום ורודף שלום, אהרן תמיד יחתור להגיע להבנות... לוותר...

טוב... הבנתי... רגע... אז אני חייב לוותר?? לא!!! נזעק אהרן... חס ושלום!! הדין איתך!! זכותך לעמוד על שלך עד הסוף ואתה גלאט!!! וכי בגלל שאני אוהב שלום ורודף שלום. לכן אשקר עליך שחייבים לוותר??

חס ושלום!! **ועוולה לא נמצא בשפתיו!!!** לשקר ולומר ליהודי שהוא חייב לוותר זו עוולה!! למה?? כי אם לא חייבים אז לא חייבים!!! זו מעלתו של אהרן, שזה ש'בשלום ובמישור הלך עמי', זה לא סתירה ש**'עוולה לא נמצא בשפתיו..'** הוא לא ניסה להתחמק ולעמעם את שורת הדין...

המסר הזה נכתב לא פעם בגיליון זה... יש בני עליה שיש להם נטיה מבורכת ליזום כל מיני חיזוקים לרומם את הציבור... להוציא מהציבור את המירב והמיטב... וזה נפלא!!! עד כמה שניתן לקחת יהודי ולרומם אותו... להעניק לו מושגים גבוהים ורף שאיפות יותר גבוה ברוחניות... זה דבר נשגב!!! דא עקא: שיש כאלו שמרוב שהם מאמינים בשליחותם ומרוב רצון טוב לשווק חיזוקים ולהטמיע אותם בציבור... יש להם אינטרס לשכנע את הציבור שזו לא סתם הנהגה טובה... אלא להפוך את זה לסטנדרט רוחני מתבקש. לדוגמא: אם יש עניין לוותר, אז חייבים לוותר... ואם אתה לא מוותר אז ההלו.. זה לא בסדר. למה אתה לא מוותר... **וזה אסור!!! זו עוולה!!!** למה עוולה?? כי זה פשוט לא נכון!! ועם עוולה אי אפשר להעמיד תורת אמת... כי 'תורת אמת הייתה בפיהו... מתי?? כש'עוולה לא נמצא בשפתיו, בשלום ובמישור הלך איתי...'

ניתן לומר שזה היה האתגר הכי גדול של אברהם אבינו במידת החסד!! אברהם הוא עמוד ההטבה והחסד... אברהם נקרא 'נדיב', כל הוייתו נדיבות לב.... אברהם אף פעם לא יצמד ל-מה שחייבים... הוא תמיד יעשה מעל ומעבר... כי איכפת לו... זה עולה לו בחיים...

ותכל'ס במקביל למידת החסד... אברהם אבינו גם מתחיל לחנך דור... 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת בני ביתו אחריו ושמרו דרך ה'', נו... באופן טבעי... ברגע שאברהם מתחיל לחנך את בני ביתו... מה הוא אמור לחנך אותם?? תהיו גם אתם בעלי חסד והטבה.. שלי ושלך- שלך הוא... תרוצו גם אתם אחרי ה' כסוס שרץ בין בצעי המים כמוני...

אבל לא!!! בקנאות לא!!! אברהם אבינו לא מחנך את בניו לחסד... אלא מאי?? כי ידעתיו... למען אשר יצוה... ושמרו דרך ה' לעשות **צדקה ומשפט!!!** אברהם ממקד את עיקר החינוך **חושן משפט!!** צדקה ומשפט!! אברהם נצמד למחויבויות שלנו.. והחובות שלנו זה להיות זהיר בדיני ממונות, שזה **משפט**, או לחילופין לעשות **צדקה...** (צדקה זה אומר שכל יהודי מחויב ע"פ החוקה האלוקית להעלות מס קצוב של צדקה וחמלה לטובת העניים... זה מס!!! זו חובה, וחוץ מחובה זו) אברהם לא מצווה את בניו על חסד... כמובן שמיותר לציין שאברהם בוודאי רוצה להנחיל חינוך לחסד.. ולכן הוא משמש דוגמא אישית בחסד, וגם דוחף בעדינות לכיוון הזה.... כשאברהם מקבל את המלאכים, הוא דואג שישמעאל יהיה נוכח שם... הוא אפילו נותן לו בזהירות שיעשה משהו... 'ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אותו', סו"ס לאברהם כן חשוב שישמעאל יראה חסד, ינשום חסד, וגם להרגיל אותו שיזיז את עצמו בחסד, **אבל הוא לא יצווה אותו על זה!!!** למה?? כי מה לעשות שחסד **לא חייבים!!** אני לא יכול לשקר לחייב מה שלא חייבים... וכי בגלל שאני עמוד החסד... לכן אני אפעיל את כולם שיהיו בעלי חסד?? אבל אברהם יצווה ועוד איך יצווה... להיזהר מנדנוד גזל!! אברהם יפקח בעצמו שכל הגמלים יהיו זמומים!! ושלא לגזול... בחושן משפט אברהם ילך עד הסוף... אם לוט לא ירצה לעשות חסד... אברהם לא יגיד לו מילה... אבל ברגע שעבדי לוט רועים בהמותיהם בגזל... הפרד נא מעלי... פה אברהם יחתוך עד הסוף...

המשחק העדין הזה בין אהבה ונדיבות לב (שמטבעה פורצת כל גבולות) ובמקביל בד בבד לשמור על הגבולות הברורים של זהירות בממון ובשורת הדין עד הקצה... **זה התימרון הכי מסובך וזה החסד של אברהם...** על זה אומרת הגמ' בסוכה: שמא תאמר כל הבא לקפוץ קופץ? ת"ל 'מה יקר חסדך אלוקים', יש כאלו שחושבים שחסד זה משהו שמתגלגל לך בין הרגלים... הכי קל לעשות חסד... חסד זה משהו חמוד כזה... אתה יורד לעם... מתחיל לשפוך כסף... פינוקים... מה יכול להיות... אז זהו שלא!! הגמ' אומרת לך שלא!!! אל תטעה כמו כולם ותחשוב שכל הבא לקפוץ קופץ...?? אז זהו שלא!! מה יקר חסדך אלוקים...

תתפלא לשמוע... אבל חסד זו מידה יקרה ואין הרבה בעלי חסד בעולם... נכון תמיד הראה לך שכן?? **אז זהו שלא!!!** למה לא??

בעיקר מהסיבה הזו: כי חסד ע"פ יהדות אמור להיות מאוד מתוחם!! אם מרוב חסד ונדיבות לב זה מתפרץ לכל הכיוונים על חשבון אחרים.. אז תודה... חסד לאומים חטאת... **אתן לך מדגם קטן בנימה אישית:** מידי שנה, בער"ה ועיו"כ, אני עומד ברחובה של עיר עם דוכן, ומתרים אנשים לטובת עניי העיר... מה שנקרא: 'עומד בפרשת דרכים ומלסטם את הבריות...' מסכנים אנשים, יצאו להם בערב החג לקניות... למכולת, לחנות חליפות... לקנות מחזורים... פרחים וכו', ואני תקוע להם שם כמו קוץ ו'מעשה' אותם על הצדקה... כל הכבוד לי!!! באמת כל הכבוד... ככה בערב חג לעזוב הכל ולדאוג לעניים... מחיאות כפיים...

תכל'ס... אני עומד שם כולי חדור שליחות של צדקה ואז חולף על פני אברך בדרך למכולת, ואני עוצר אותו ברגשות קודש.. נו... צדקה לעניים... והוא עושה את הפרצוף המוכר... הנבון... והממהר... וממשיך הלאה... הכל בסדר!!! אני מבין אותו... לא חשבתי לרגע שמישהו חייב לתת לי... תכל'ס, אותו אברך נכנס למכולת, ואחרי עשר דקות הוא יצא... ושוב!! שוב הוא חלף על פני עם כל השקיות... שוב העיניים נפגשות, הוא יודע שאני פה אוסף צדקה לעניים, אבל הוא לא נותן... הוא חייב? לא!! הכל בסדר... **דא עקא!! שהסיפור לא נגמר כאן!!!** תנחש למה?? כי הוא עדיין לא סיים את הסידורים!! הוא אמנם סיים את הקניה במכולת... אבל כנראה שיש לו עוד כמה קניות לעשות כאן... (סליחה על החפירה) ואז הוא שוב!! שוב חולף על פני בדרך לכספומט... ואז הוא גם חוזר מהכספומט ושוב!!! שוב אנחנו נפגשים... שוב חולף על פני ו... ולא תורם לעניים...

ולא יודע למה... בשלב מסוים אני מתרגז עליו!! ההלו. מה עם צדדקה לעניים!! מה אתה מסתובב לי פה הלוך ושוב ולא נותן כככלום...

עכשיו: הרי לפני רגע כבר אמרתי שאני מודע לזה שהוא לא חייב לתת... הבנתי את זה מהרגע הראשון ואין סיבה שישתנה לי משהו בראש... אז מה קרה שלאט לאט... כששוב ושוב הוא חלף על פני... בשלב מסוים כן התחלתי להתעצבן עליו? מה קרה פתאום? אה?? מה פה האבחון??

<u>אז נראה לי שהעניין הוא כך:</u> כל פעם שהעיניים שלנו נפגשו תוך כדי שהוא חולף על פני בדרך לעוד משהו!! כל פעם נוספת כזו התחדדה לי יותר ויותר המשוואה! שאני **<u>עומד פה כבר שעה</u>** רק **<u>לטובת העניים!!</u>** ואילו אתה **<u>הולך פה כבר שעה</u>** רק **<u>בשביל עצמך...</u>** אז פעם אחת... פעמיים נו... אבל כשזה נהיה עוד פעם ועוד ועוד... בלב שלי אט אט מחלחלת ומתמקמת מין תובענות... סליחה... אני כל הזמן חושב רק על העניים... ואתה כככל הזמן חושב רק על עצמך... אגואיסט שכמותך... מתי גם אתה תתחיל לדאוג לעניים... ושים לב: מי הפך אותו **<u>תוך שעה</u>** לכזה אגואיסט?? זה שאני **<u>בשעה הזו</u>** עומד ואוסף צדקה לעניים!!! תוך שעה הוא נהיה פושע ואגואיסט שלא נותן לעניים!!! כולא בגלל שנחה עלי הרוח והחלטתי לעמוד שעה ולאסוף כסף לעניים... **<u>אז זהו???</u>** כל מי שבשעה זו לא עמד כמוני אלא הלך הלוך חזור ודאג לעצמו... תוך חמש פיטרולים כאלו אני כבר לא פונה אליו ממקום של נדיבות לב... אלא ממקום תובעני, אגואיסט שכמותך. תן גם משהו לאחרים...

<u>תראה באיזו מהירות עברתי ממגרש של חסד למגרש של תובענות!!!!</u>

אתה מבין לבד שהדוגמא הזו שהבאתי... היא דוגמא עדינה ודקה... מדובר פה ברחשי לב מאוד עדינים מתחילה ועד הסוף... (הכל התחיל בי ונגמר בי... אותו יהודי לא יודע במה מדובר...) אז זהו!!! שהדוגמאות האמיתיות הם הרבה יותר אגרסיביות... אני אגיד לך איך זה מתחיל... מגיע מישהו עם יוזמה מבורכת. מתחיל להריץ איזה פעילות של חסד או זיכוי הרבים. בהתחלה זה נשמע מאוד טוב... חסד אמיתי וטהור... בשלב מסוים הוא נכנס עמוק לעסק והוא מתחיל באמת להאמין בזה... וטוב שכך!!! יהודי צריך להאמין בשליחותו!! ואז במקביל הוא גם מתחיל לגייס את הציבור... וגם שם ישנה היענות מפתיעה... אנשים נרתמים בהתלהבות לעניין... וכל הכבוד להם... וכל הכבוד לו... הכל בסדר!!!

אלא שאז!!!! לאט לאט הוא מתחיל להתרגל למין סטנדרט ש... שהיוזמה הזו היא מחוייבת המציאות!! וזה חשוב!! ובפרט שכולם בעניין...

ואז הוא נוחת על מישהו ש... שמשום מה לא ממהר להתלהב... הוא ניסה כבר חודשיים להוציא ממנו הוראת קבע... והבן אדם לא ממהר להיגרר.. ואז הוא מתחיל להפעיל עליו מכבש של לחצים ושכנועים... ובינינו... לא משנה כ"כ מה הוא בדיוק אומר... דבר אחד אני יודע: בסוף בסוף השדר הוא ש... ההלו... כולם נותנים!!! זה מינימום של השתתפות.. זה ממש חובה!! הוראת הרבנים... בקיצור: בסוף הוא איכשהו ידגדג על המצפון... ההההלו... אם אתה לא נותן אתה לא תקני!!!

ההההלו... עד לפני שנתיים היוזמה הזו עדיין לא נולדה... נדבה אותך רוחך והחלטת לתת את נפשך על זה... כל הכבוד... ישלם ה' שכרך ותהי משכורתך שלימה **<u>מעם ה'...</u>** אבל תגיד לי: איך תוך שנתיים זה נהפך למחויבות בסיסית שכל בן תורה מחוייב אליה?? (מיותר לציין שלא כולם כאלו... ואגב: גם מי שכן כזה... לא קרה כלום, זה נורמלי... הכל בסדר... בסה"כ טעות שצריך לעלות עליה... מסתמא אין בעל חסד שדילג על הטעות הזו...)

כאן מגיע אברהם אבינו ומאוד נזהר שלא לטשטש את הגבולות בין חסד למשפט!!! חסד חייב תמיד להישאר על תקן של נדיבות!!! אסור לנדיבות הלב לחדור לתוך הגבולות של חושן משפט!! (חוץ ממקומות מאוד מסוימים כמו 'בר מצרא' וכדו' שחז"ל קבעו ששם אנחנו מחויבים ל'ועשית הישר והטוב...)

אם אתה עושה חסד ובשלב מסוים אתה הופך את זה לדרישה מינימלית עד כדי שאתה בא בטענות על מי שלא עומד בזה... אז... אז אני אנסה לברור את המילים בזהירות... אההמ... אם אתה לא מצליח בשופ"א להפריד ביניהם... אז אולי עדיף כבר שתקבל שכר על הפרישה...

<u>תודה!!! על חסד שכזה אנחנו מוותרים!!!</u> חסד יכול להגיע רק כתוסף ובונוס לחושן משפט!!! אם אתה לא מצליח לשמור על הגבול הזה, והחסד מתערבב לך עם חושן משפט... זו עוולה!!! ומה לעשות שאין רשות לעשות עוולה!!! להפעיל לחץ על בן אדם ולהגיד לו שהוא מחויב למשהו שבאמת הוא לא חייב... **<u>זה לעשות עוול במשפט!!</u>** אין לחסד את הפריבילגיה לטשטש את המשפט... החסד הוא קומה ב' של המשפט... הוא לא יכול להרוס את הקומה הראשונה ולהישאר יציב על מקומו...

כמה שחשוב לוותר ולסלוח ולא להקפיד... אין לזה רשות לבא על חשבון המשפט!! לא יתכן שבכל בית יהודי יש טור ושו"ע חושן משפט... ואז יבואו לנו כמה סיפורים חמודים על אלו שויתרו וויתרו ואז הגיעו כל הישועות, ומאידך מישהו שלא ויתר וחטף באנא בראש... תחשוב שכמה סיפורים כאלו... לוקחים את כל טור חו"מ ש"ך וסמ"ע קצוית ונתיבות וזורקים אותם לגניזה... אין כזה דבר!!! אין לך רשות לעודד ויתור ומחילה ולא להקפיד, **<u>רק אחרי</u>** שאתה יודע שמאוד ברור לכולם שיש שורת הדין!!! רק אחרי שאנחנו יודעים שיש הלכות טוען ונטען וזכותי לעמוד על שלי וללכת בדינא ודיינא וזה מעוגן ביהדות ובהלכה וזה גלאט!!! רק אז אפשר להתחיל לשכנע ש... שעזוב... לא כדאי... תוותר, תמחל,

אהרן הכהן השתבח במעלה של 'בשלום ובמישור הלך איתי', אוהב שלום ורודף שלום... אבל צריך לדעת שמשה רבינו לא פחות ממנו השתבח... במה?? ב**<u>'צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל'!!!</u>** למשה רבינו אין פריבלגיה להיות אוהב שלום... משה רבינו מייצג את ה', והוא מחויב לדבר ה' זו הלכה, וכששני יריבים מגיעים למשה רבינו, 'כי יהיה להם דבר באו אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חוקי האלוקים ואת תורותיו', משה רבינו מחויב להלכות טוען ונטען!! כשיהודי הגיע למשה עם שאלה בעוף... משה רבינו בדק והורה לו שמותר... כשהוא יצא, אהרן הכהן לחש לו באוזן שאצל עובדי ה' יש הנהגה מרוממת שלא אוכלים מבהמה שהורה בה חכם... אבל משה רבינו לא יגיד את זה... כי זה לא דבר ה'!! זו כבר נדיבות לב... זו כבר יוזמה מצידך... אין לי רשות לומר בשם ה' דבר שהוא לא אמר!!! אין לי רשות להגיד ליהודי ש**<u>צריך</u>** לקבל שבת **<u>לפני</u>** הזמן... ולמה? כי זה פשוט לא נכון!! זה פשוט שקר!!! זה בדיוק כמו בן אדם ששאלת אותו מה השעה, והוא החליט משום מה לרמות אותך ולהגיד לך עשר דקות יותר מוקדם... זה הגון?? לא!!! זה נכון? לא!! (אני לא מדבר על מקרים מסוימים שחז"ל ראו לנכון להחמיר לאנשים מסוימים, בגלל שאינם בני תורה כדי להרחיק אותם מאיסורי תורה, כי חז"ל גופא מחויבים להציב משמרת למשמרתי, ועל דא וכיוצ"ב נאמר: קראתי למאהבי המה רימוני...)

יש יותר מידי הרבה סיפורים על אנשים שויתרו ושתקו על עלבונם וראו ישועות... אבל אני מכיר סיפורים אחרים!!! אנשים שנהגו בישרות ולא היה צריך לוותר להם כל הזמן... והם ראו ישועות!! אתה קולט??

לוותר זה נפלא!! אבל אל תשכח שלוותר זה אומר בין הייתר, שהיה פה מישהו שויתרו לי!!! היה פה שנהג שלא כהוגן, ומי שיוותר לו יזכה בלוטו... אולי נדבר גם על אלו שבסה"כ נהגו כהוגן וראו ישועות??

כן!! יש פרשה מיוחדת בתורה, והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה, הכוונה היא לישרות בדיני ממונות, ושם כתוב כל הברכות, ברך פרי בטנך ופרי אדמתך... לא יהיה בך עקר... והסיר ה' ממך כל חולי...

אני מכיר כמה וכמה אנשים שבסה"כ אף פעם לא עשו קומבינות ופוילשטיק בדיני ממונות והם חיתנו ילדים בלי חובות... כי הם שמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט... נכון זה סיפור חיוור?? נכון שהוא לא משכנע?? אבל תדע לך שאם תאמץ את החיזוק הזה... הסיפור המשעמם הזה עלול להיות הסיפור האישי שלך!! (שתבין: סיפור צריך להיות מעניין רק אם הוא סיפור של מישהו אחר, אבל אם הסיפור שלי, לא איכפת לי שהוא יהיה משעמם)

מישהו פעם העיר לי שאני כותב יותר מידי על זהירות בדיני ממונות...

דבר ראשון התפרגנתי! כי אני דווקא חושב שפחות מידי.. דבר שני: אמרתי לו: גם אם אני כותב יותר מידי... הקצוי'ת כתב על זה הרבה יותר ממני... הוא התפלא: איפה הקצויית כותב על זהירות בדיני ממונות?? נתתי לו לחשוב... ואז 'גיליתי לו', שקצות החושן הוא ספר שנכתב לא על או"ח, לא על איסור והיתר אלא 'רק' על חושן משפט!!! על טור שלם בשו"ע שמדבר רק על כסף!!!! שם הקצויית התקדש... שם כתוב איך התורה מתייחסת לכל שקל של יהודי... ושם אברהם אבינו שם את כל כובד המשקל!!! לפני החסד... קודם כל להיות זהיר בדיני ממונות... זו סגולה הכי גדולה להיקרא אחר אברהם אבינו, שהכרטיס ביקור שלו זה 'כי ידעתיו למען אשר יצווה, ושמרו דרך ה', לעשות **<u>צדקה ומשפט.</u>**

פרק א': דודי שתפס את עצמו לידיים, והכל בזכות צבע לבן קטנטן...

דודי שלנו... שמח בחור בילדותך... לצערנו הרב הוא לא מדלג על שום משובת נעורים... זכינו ואנחנו מתגוררים בעיר לוד סמוך ונראה ל"הר סיני', לקדוש ה' ר' אליעזר הגדול אשר שתי זרועותיו כשני ספרי תורה שנגללין... כל זה אמת ויציב... דא עקא שדודי שלנו לא מספיק מבין את זה... והיות ויש כעת פולמוס נקודתי בשיטת ר"א אודות תנורו של עכנאי... אז לדודי מאוד בוער להטמיע את 'ההשקפה הצרופה' שההנהגה מסורה רק לרשב"ג וחכמים ולא יטעו ח"ו להקל כרבי אליעזר, ולכן דודי שלנו ועוד כמה חכמולוגים כמוהו, החליטו להמתין לר"א מחוץ לבית הכנסת, וכשהוא יצא הם שרפו את החלות שנאפו בתנור שר"א טיהר... כדי להוכיח לו שאין הלכה כמותו!! הנה... התרומה שטיהרת... אנחנו שורפים אותה כדין תרומה טמאה...

חלפו יומיים בלבד... ולפתע דודי התעורר בבוקר והוא מרגיש כאב חד במצח... מה זה?? אבאלה... צבע לבן!!! צבע לבן!!! ריבוע לבן מסנוור וסימטרי בדיוק באמצע המצח... דודי לא הצליח בשום אופן להסתיר את זה... אפילו הגו'פ הארוך שלו לא הגיע עד שם... זה היה עניין של שעה שעתיים עד שכולם ראו את זה... ועוד באותו יום הוא הראה אל הכהן... והכהן במקום הודיע לו שזה בהרת!! אולי לא עזה כשלג... אבל בהחלט כצמר לבן... דודי לא אוהב את ה'חפירות' האלו... סליחה... מה זה אומר לי בהרת?? אההם... בא נגיד שאתה לא צריך לצאת מחוץ לעיר כי אנחנו במקרה גרים מחוץ לעיר שמוקפת חומה, אבל אתה מצורע, אסור לך להיכנס לבית הכנסת... אתה לא יכול להיכנס לסדר א'... (רק אם יעשו לך מחיצה של ו' טפחים) ומה שבעיקר נוגע אליך... שככה אתה לא יכול להקים בית!!!

יש לציין שהסיפור הזה ממש לא בקטע של לדודי... 'לא בא לו בטוב...', דודי אף פעם לא אהב שרבנים אומרים לו מה לעשות... (הוא בשמחה מוכן לאכוף את ההשקפה של הרבנים, אבל זה כל עוד שזה לא נוגע אליו) רגע.. שאל דודי... בעצם מה כל הבעיה?? ה-צבע לבן הזה?? נו... ואם אני מוריד אותו עם צמר פלדה?? אם תוריד אותו זה אמנם ירד... אבל אסור!!! יש לאו 'השמר בנגע הצרעת לשמור מאוד...' לא לתלוש סימני טומאה

נו... ו... בסדר... הבנתי שזה אסור... ו... ואם בכל זאת אני מוריד את זה מה קורה לי??

מה פירוש מה קורה... אתה עובר על לאו!! והרי אסור לעבור על לאו... לא עוברים על איסורים!!!

דודי חייך לעצמו... הבנתי... הכל בסדר... עד הערב הנושא יסודר... ואכן עוד באותו ערב דודי מופיע בבית המדרש בסדר ג' נקי!!!

אין צבע לבן ואין צבע שחור... יש אולי פצע אדום... יאלה... סיימנו... עסקים כרגיל...

אבל לא!!! ממש לא!! שום עסקים כרגיל... למחרת על הבוקר שליח בית דין גברתן וענק ממדים... נכנס לסדר א' וסימן לדודי, בא איתי... דודי פחד ממנו והלך איתו בצעדים כושלים... ושני עדים העידו יחד עם הכהן, שאתמול ניצפה נגע במצחו של דודי, הכהן הסגיר אותו!!! ודודי קילף את הבהרת (בהודאתו של דודי)

אוהו... דודי לא חלם לאיזה בררורו הוא נפל... הסנהדרי קטנה התייחסו בחומרה רבה למעשה!!! עקרונית דודי חרץ כעת את גורלו לנצח!!! כי כמה שנגע זה צרעת לא סימפטית... אבל יש תקווה... סו"ס יום אחד כהה הנגע או נטהר... יש סיכוי... אבל!!! ברגע שדודי ניסה לעשות דרך קיצור ותלש את הטומאה... אז כעת חכמים מחמירים ולא רק שהוא לא נטהר!! אלא הוא איבד במו ידיו את האופציה להיטהר!! (אין לו כבר אפשרות להיטהר מהנגע, כי בשביל להיטהר צריך נגע שממנו נטהרים... כך נפסק!!) כך עמדו למנין רוב חכמי ישראל וכך נפסק... דודי החויר!!! הוא פתאום קלט את המשמעות! חשבתי שאני גומר עם זה תוך יום אחד... ופתאום מתברר שזה בלתי הפיך לכל החיים... 'אין רפואה למכתו'!!! זו הפעם הראשונה בחייו של דודי שהוא פוגש מחיר של 'המבזה תלמידי חכמים אין רפואה למכתו'!!! הידיים שלו רעדו... הקול רעד... הוא בקושי הצליח לעמוד על הרגלים... האב"ד סיים את דבריו ואמר: הסיכוי היחיד שלך לחזור להיות כאחד האדם זה שיהיה נס ושוב תבא צרעת... ולא סתם אלא 'כולו הפך לבן...' יהיה לך צרעת שתתפשט מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן... אז 'פרח בכולו טהור הוא', וזו האופציה היחידה שלך להיטהר... ואם נגיד את זה בצורה קצת יותר ברורה: זה הסיכוי היחיד שלך להקים בית בישראל... (כי מצורע, כל עוד הוא מצורע לא יכול לחיות חיי משפחה) כעת דודי כבר ראה עיגולים שחורים)או יותר נכון לבנים) והוא קרס מתעלף...

איבדתי את החיים הצעירים שלי!!! אין שידוכים!! אין עתיד! אין כלום!!! בשביל שאני אחזור יום אחד להיות ככל אדם... צריך נס טרגדי בדמות כולו הפך לבן ועוד להיטהר מזה.. רבש"ע: הצרעת הכי טראגדית הולכת להיות הקרן אור ותקווה היחידה שלי... איך בכלל מתפללים על כזה דבר? מה הולך להיות איתי??

אלא שלפתע... נשמעה תכונה בסנהדרי קטנה... בבת אחת כולם!!! כל הכ"ג חכמים המופלאים בחכמה נעמדו מלא קומתם ביראת כבוד... ומי בפתח?? לא פחות ולא יותר!!! ר' אליעזר הגדול!! אוי ואבוי... זה ר"א שאתמול טימאתי טהרותיו בפניו... מה הוא הולך להגיד להם עכשיו??

ור' אליעזר פתח פיו בחכמה והודיע: הבחור הזה הוא שלי!! מתגורר בעיר שלי!! הוא שייך ל'אתריה דרבי אליעזר', ולעת עתה בעיר לוד נפסק כפי ההוראות של רבי אליעזר!! (בעיר של ר"א, ברית שחלה בשבת, המוהל מביא את הסכין מגולה דרך רה"ר, במקומו של ר"א כורתין פחמין לעשות כלי ברזל ביו"ט... באתרא דר"א לא קוראים הפטרה שכתובה בחומש אלא ר"א קובע מה מפטירים) ודעת רבי אליעזר שמי שתלש סימני צרעת לא מחמירים עד כדי כך לאסור אותו לעולמים או עד שיפרח בכולו... אלא די לדודי בקנס כזה שהוא אמנם ימשיך להיות טמא מדרבנן... עד!!!!! עד שיתן ה' ויהיה לו שוב פעם נגע בעזה"ש... וברגע שיתחיל נגע חדש, באותו רגע דודי יטהר ויגאל מהנגע הישן והבעייתי שאין רפואה למכתו... וכעת!! שב"ה הגיע נגע חדש... אז הוא יכנס למסלול נורמלי של מצורע שכעת טמא ובעזה"ש עוד יטהר... כולם קיבלו את הטענה של רבי אליעזר בכבוד...

ודודי יצא יחד עם רבי אליעזר.. ר' אליעזר לחש לדודי... תשוב בתשובה שלימה לפני ה'... תתפוס את עצמך לידיים... תפנים ש'לטובתי נשברה רגל פרתי', מכאן ואילך תתחיל לשקוד על דלתי התורה, ואם אכן יעיד עליך יודע תעלומות שלא תשוב לזה החטא עוד, ובעזה"ש אנחנו נתפלל עליך וה' ישלח לך נגע 'מינורי' ונקודתי שישלח במיוחד משמים בהשגחה פרטית, רק לשבוע ימים בשביל לנקות את הכתם הבלתי הפיך...

הדברים נכנסו בלב של דודי כארס של עכנאי (או תנורו של עכנאי) ומאותו יום החלה תפנית של 180 מעלות... דודי כבר ממזמן לא דודי... הוא הבה"ח דוד שעוסק בתורה בעמל ויגיעה... תנא ספרא וספרי והלכות והגדות... ורבי אליעזר הבטיח שיהיו בשורות טובות...והנה הגיע עת דודים!!! דודי התחיל שידוכים!!! כזה בחור בן עליה, כל אחד היה רוצה לחטוף... דא עקא: שכולם יודעים שיש פה הסטוריה!! יש כאן בחור שבשביל להקים משפחה הוא צריך לעבור איזה הליך מסוים!!! הוא צריך שוב להיטמא בנגעים... וגם להיטהר ורק אז הוא יכול להקים משפחה... נו... מי רוצה להיכנס למטה כזו חולה? לקחת חתן שאתה צריך להתפלל עליו, לא שהוא יטהר מהנגע, אלא להתפלל שיגיע הנגע... ואז גם להתפלל שהנגע ילך... אלא שמסבב הסיבות והמושיב יחידים בייתה הקדים רפואה למכה ולכל בחור בן עליה שתפס את עצמו לידיים... ממתינה בת סמינר צדקנית ויראת שמים שגם היא עברה מה שעברה עד שתפסה את עצמה לידיים... ועל כך בשבוע הבא...

הרקע ש(לא היה) מסביב אברהם..

פרשת וירא היא פרשה של אברהם אבינו לכל הדעות!!! כל המיקוד הוא סביב אברהם, ובכל זאת... למרות שכל הפרוז'קטורים הם סביב אברהם... אם תשים לב: התורה מתעסקת הרבה עם כל הדמויות שמסביב... אם זה לוט, ואם זה הגר, ואבימלך... והתורה מתעסקת איתם הרבה, כמעט לא פחות מאברהם אבינו... גם לוט וגם הגר 'זוכים' לסיפור בהמשכים... הסיפור מתחיל בלך לך וממשיך ב-וירא... התורה מספרת לנו בדיוק מה יש לאבימלך לומר... ומה לוט יודע לעשות... בו בזמן שכולנו מבינים שמי באמת באמת חשוב ועיקרי כאן זה אברהם... השאלה היא: למה באמת זה ככה?? הרי ברגע שאברהם נכנס לתמונה מה מעניין אותי מה אחרים עשו? הוא הרי שם אותם בצל???

והתשובה היא די פשוטה:

לספר לנו על אברהם אבינו זה חצי סיפור!! בעצם אפילו לא חצי!!! כי בשביל להעריך קנה מידה של אברהם אבינו, אתה מוכרח להשתמש ברקע ובדמויות שמסביב... להבין מי הם הטיפוסים שהיו סביבו... מול מי הוא התמודד...

בינינו: כשהתורה מספרת לנו על לוט, והגר, וסדום, ואבימלך... על פניו זה נשמע שהתורה נותנת לנו רקע על הדמויות שהיו סביב אברהם... אבל אם תשים לב, למייעשה זה בדיוק הפוך! התורה בעיקר מספרת לנו איזה רקע לא!!! לא היה סביב אברהם!!! כל הדמויות שהיו סביב אברהם, רק מסגירים עד כמה אברהם היה שם לבד!! כן... היו שם כל מיני אנשים סביב אברהם... אבל הם לא היו איתו!!! כשהתורה מתארת לנו שישמעאל ואליעזר הצטרפו לאברהם... מה בסוף המסר?? שבו לכם פה עם החמור!! כן... הלכת איתנו לאורך כל הדרך... אבל גם החמור הלך איתנו... אברהם בסוף היה שם לבד לאורך כל הדרך!!!

התורה מספרת לנו על כל מיני רהיטים ועציצים שהופיעו ברקע של אברהם... אבל בסוף בסוף התורה בעיקר חותרת לגלות לנו עד כמה אברהם היה שם לבד לבד עם ה'!!

זו הדרך היחידה לספר לנו באמת מי היה אברהם אבינו... כי להגיד לנו שאברהם היה צדיק, זה חיוור, כי גם אני אולי צדיק... אברהם עשה חסד? גם אני עושה חסד... אברהם התפלל? גם אני מתפלל במנין... אז זהו!!! שכאן התורה נותנת לנו להבין את כל המסביב כדי שנבין עד כמה אברהם עשה הכל מעצמו!!! לבד!! לא היה אפילו עם מי לחלוק את השיעור קומה הרוחני שלו... אפס פידבק...

גם אתה עובד ה'... שאתה כותב את הספר הפרטי שלך... מה שנקרא 'זה ספר תולדות אדם', אני מכין אותך מראש... בספר הזה יהיה כתוב לא רק עליך... יהיה כתוב שם גם את כל הרקע. את כל האוירה החברתית. את כל הנורמות והסטיגמות... את כל ה'כח אחר מעורב בו' שחגג סביבך... כדי להבין באיזה גו'נגל היית ח'... אם אחרי 120 יספרו עליך שישבת ולמדת בבוקר סדר א'... זה מאוד יבש וחיוור, אבל אם יהיה כתוב שהיה קו אוטומטי, שבכל רבע דקה יש עדכון חדש מה קורה בספירת קולות ואיזה סקר חדש יצא עכשיו... ושם!!! בקלחת הזו ישבת ולמדת שנים אוחזין... אוהו... עכשיו מתחילים להבין במי מדובר... אם יהיה כתוב ב'ספר תולדות אדם' שלך שהשתדלת להישאר מה שאתה ולא פחות מזה, זה נשמע יבש ואפילו קצת גרוע... אבל כשיתנו לנו רקע על המשפחה מסביב וכל האוירה הנהנתנית, שכולם היו עסוקים במיצוי, ושדרוג, ומיתוג, ובילוים, והנאות, ואילו אתה נשארת עם הנוקיה שלך כי יש לך עולם פנימי עם ה'... אוהו... פה מתחילים להבין עם מי יש לנו עסק. כדי לספר את הסיפור של ה'גדול בענקים', חייבים להשתמש עם הרקע שסביב.. כל זה בשביל לספר את הסיפור אבל בשביל לגדול הגדול בענקים, זה רק בתנאי שאתה מתעלם לגמרי מכל הרקע שמסביב.

איך אתה מעיז לכתוב על האבות?? מי אתה??

כמידי שנה, כשמתחיל חומש בראשית... ואני מתחיל לכתוב מאמרים בגיליון על נח, האבות, שבטים, ישנה ביקורת קבועה שמגיעה בשבועות אלו!!!! למה אתה כותב פשטים על נח ועל מתושלח?? מה אנחנו מבינים בהם... אין לנו רשות להסביר אותם... אין לנו השגה בהם...
אז כמידי שנה, הריני מוסר מודעא זו בפניכם!! (לא אחזור עליה כל שבוע)
ובכן: אין לנו שמץ של מושג בנח ומתושלח ולא באברהם יצחק ולא בראובן ושמעון... ולו מהסיבה הפשוטה ביותר: שאין לי כמעט שום מידע עליהם!!!! תבין: נח חי 950 שנים... ואילו כל המידע שלי אודות נח מתחיל ונגמר בשנה אחת בודדת של המבול... כך שגם אם נניח שמתחשק לי להמציא כל מיני פרשנויות אודות נח ואברהם... צר לי... אבל חסר לי מידע בסיסי!!! **רק מה??**

מה בכל זאת יש לי עם אותם קדושי עליון??

יש לי מידע ממוקד ומסונן עם פינצטה... פסוקים בודדים ממש שהתורה רצתה שאני אדע אודות האבות הקדושים... כי זה מה שנוגע אלי!! שתבין: כשאני לומד פרשת וירא חיי שרה וכו'... אני לא נמצא כעת בשבת יארצאייט של אברהם אבינו... ו ואני גם לא עסוק בכתיבת ביוגרפיה על השבטים... אני כעת עוסק בתוייריה!! אני מחוייב ללמוד תורה.. ואם התורה ראתה לנכון לשתף אותי בכמה פרטים מאוד ספציפיים אודות נח או אברהם, מחובתי להבין מה התורה רצתה **ממני** ולהקנות לי בהקשר הזה!!! אני לא עסוק בפיצוח אישיותו של אברהם... אלא בפיצוח ההבנה מה הסיפור של אברהם נוגע אלי... למה ה' יתברך רצה שאני אדע את זה?? ובדיוק כמו שיהודי מחוייב ללמוד לאמיתה של תורה!! שזה אומר שהלימוד צריך לחתור ולהוביל ב-ללמוד על מנת לעשות', (כלומר: גם אם אין לי כוונה ללמוד אליבא דהלכתא, אבל מצד המבנה של הלימוד... הוא חייב להיות חותר למציאי מסקנת הסוגיה למעשה) כך גם כשאני לומד על האבות הקדושים והשבטים... זה שאין לי שמץ של השגה בהם... זה לא סתירה שאני מחויב להוציא ממה שכתוב מסר ולקח שנוגע לחיים שלי למעשה.... אחרת לא נותר לנו אלא לעשות תהלוכת ספר תורה מפוארת ולהחזיר את התורה אחר כבוד להר סיני מחוסר עניין...

אני מאוד מקווה שההבהרה מספיק ברורה... ומעתה:

כעת לגופו של עניין... היות ויותר מידי אנשים התלוננו בפני איך אתה מעיז להסביר פשט באבות הקדושים? והרי קבלנו מרבותינו שאין לנו שמץ של השגה בהם, ואין לנו רשות לנסות להבין אותם... יום אחד החלטתי לפשפש במעשי ולשוב בתשובה!!! קבלתי החלטה נחושה: אני רוצה למצות את הנושא הזה עד הסוף... אני רוצה לברר אחת ולתמיד האם אסור להסביר פשט באבות ובשבטים ואם ככה אקבל שכר על הפרישה?? התחלתי לחפש מקורות!! מראי מקומות בנושא... את השיטות השונות... אולי ויכוח השקפתי... מי נגד מי... ו... ותתפלא לשמוע... **העליתי חרס בידיו!** לא מצאתי אף מראי מקום שפותח את זה כנושא!!! זה היה ממש מוזר לי... בשלב הזה, זה כבר התחיל ממש לסקרן אותי... מה... איפה הסוגיה הטעונה הזו מתחבא... חיכיתי ל'תורן' הקרוב שיעיר לי בנושא הזה... וכשהוא הגיע (מאוד מהר) אמרתי לו: אוהו... הגעת בזמן, אני בדיוק כעת רוצה לעשות שיעורי בית בנושא... תביא לי מראי מקומות איפה מדברים על זה שאסור לנו להסביר פשט באבות, כי אנחנו לא מבינים... הוא אמר לי ש'הוא יחזור אלי', והוא עדיין לא חזר אלי...
ומאז כל אחד שמעיר לי בתקיפות ש... מי הירשה לך ככה לדבר... איפה שמענו שככה מדברים וכו', אני עונה לו וגם כעת אני אומר: בבקשה... אני מוכן לקבל את הביקורת הזו!!! רק תביא לי מקורות מי אומר את זה... ואף אחד עדיין לא חזר אלי... (היה אחד שבער לו להוכיח לי שיש מקורות לזה... אז הוא נבר זמן רב באוצר החכמה והצליח לדלות לי כמה ציטוטים מלוקטים מהספה"ק... הודיתי לו על המראי מקומות, והלכתי לבדוק... ולמרבה האבסורד, כצפוי!!! בכל מקום שהיה כתוב משפטים מהסוג ש'אין לנו השגה בהם וכו', בדרך כלל זה הגיע בתור הקדמה והתנצלות מהסוג של 'לולי דמסתפינא אמינא', ואח"כ הגיע המהלך הארוך בלהסביר את האבות על דרך הדרש וגם על דרך הפשט)

וזו מסיבה נורא נורא פשוטה: כל ספר 'על חמשה חומשי תורה' שנכתב אי פעם במרוצת הדורות... מוכרח להיות שכתוב בו מהלכים והסברים שלימים על האבות והשבטים ודור המדבר וקורח ומרגלים וכו' וכו'... זה מוכרח!!!! **כי אחרת... אחרת הספר הזה לא היה!!!** כל ספר שנמצא בארון, זה רק בגלל שכתוב בו... ולכן אתה מוזמן ללכת לאוצר הספרים, לעמודון של 'ספרים על התורה' ותראה לי ספר אחד עה"ת שלא כתוב בו פשטים על כל נושא וכל מי שנזכר... מה פה לא מובן...
נו... אז מה... כעת לפי דברי יוצא שאני מפקיע ומתנער לגמרי מכל הטיעון?? מה... באמת לא היו דברים מעולם?? מה... כל אלו שטוענים לי שאין לנו שמץ של השגה באבות, ואין לנו רשות לדבר על יהודה ויוסף... מה... הכל המצאה אחת גדולה?? אין לזה שום שום מקור??
חלילה!!! ברור שיש לזה מקור!!! גם אני המותקף בנושאים אלו מודה בכנות בעצם ההנחה היסודית הזו שאין לנו רשות להגיד מה שמתחשק לנו על האבות... נו... אז באמת איפה המקור לנקודת הנחה הזו??

אז חיפשתי וחיפשתי את המקור... ולא תאמין מה מצאתי!!!

מתברר שהמקור לזה הוא בכלל לא באוצר הספרים היהודי..
אלא איפה?? המקור לא פחות ולא יותר מגיע מהספרים החיצוניים... מהספרים של המשכילים והאפיקורסים לאורך כל הדורות! שם המקור!!! **מה אני מתכוין???** לכל יהודי עובד ה' בדור שלנו (ובעיקר בדורות הקודמים) היה לו יום אחד 'פיגוע'!!! אותו יום בלתי נסבל שהוא נתקל במשכיל התורן או במזרוחניק ה'מקורי' (האלה של בנט) או החילוני של היום, שפוער את פיו ומתחיל לתאר לך את אברהם אבינו כאילו הוא חבר שלו, הספיק לי פעם אחת לדבר עם חילוני. והוא אפילו לא התכוון לקנטר... הוא בסה"כ רצה להפגין ידע... והוא התחיל להסביר לי את המורכבות המשפחתית של יעקב אבינו... ואת המניעים הפוליטיים של יוסף... ו... **ונתקפתי בתעוקה שכזו!!! ההלו... שתוק!! דבר ראשון: תשתוק!!!** אברהם אבינו לא חבר שלך... כי... כי... כי גם אני לא חבר שלך... גם אני לא ברמה שלך... (הספיק לי לצבור כמה דקות במחיצתו כדי לקלוט שגם אני לא משתווה איתו באותה רמה... שמרתי מרחק מהמכשיר שלו בעיקר מרגש דחיה טבעי בבחינת 'וכי אני וחמורי נאכל באיבוס אחד'?? אז אני לא חבר שלו... ואילו אברהם?!? בדיוק אברהם אבינו כן חבר שלו?!?!) בקיצור: החילוני הזה הצליח להוציא מתתתוך הלב שלי שאגה מעומק לב: ההלו.. אין לנו שום שייכ'ת עם יעקב אבינו... אין לך רשות לדבר.. אתה לא מתחיל להשיג מה זה דמות אדם שחקוקה מעל הכסא במרכבה... ומה אתה חושב... אותו חילוני התחיל להצטדק בדיוק כמו... כמו... כמו אז נדברו... מה פירוש... ככה מסופר בתורה, ככה המורה סיפרה לנו... **אז כן!!** כשאדון אז נדברו נפגש עם אחד שמדבר ככה, ידעתי להוציא עליו את אותו קיטור ואת אותם משפטים בדיוק שטוענים כלפי.. אין לך שמץ של השגה באבות הק', אין לך רשות לדבר בכלל על השבטים, כי אתה בכלל לא באירוע...

בקיצור: מה מתברר?? שאם פעם הייתי בטוח שהטיעון הזה ש'מה אנחנו מבינים באבות הק', אני הייתי בטוח שזה משפטים שלקוחים מהספה"ק או מספרי מוסר קצת שמרניים... **אז זהו שלא!!!**

מתברר שזה מגיע מהכיוון ההפוך... כל פעם שיהודי ירא ושלם נתקל באפיקורוס התורן והוא התחיל לתאר לו את דוד המלך כמו גנרל אמיץ. מכאן יצאה ההנחת יסוד הכ"כ ברורה שאין לנו רשות לדבר על קדושי ארץ... מי שהחדיר בנו את המושכל הזה זה לא הספרים הקדושים!!! אדרבה... האפיקורסים שדיברו על גדולי עולם כמו חברים שלהם... הם אלו שהצמידו אותנו לפינה ונתנו לנו להבין עד כמה זה- לא כך!!!
כעת תבין איך קורה כזה דבר שיהודי צועק עלי כבר כמה שנים איך אני מעיז להסביר... וכשיום אחד אני נכנס ומבקש ממנו מראי מקומות בנושא, הוא נאלם דום... הוא לא הצליח להביא לי אפילו ציטוט אחד... כי זה לא כתוב בספרים, זה כתוב לו בעיקר בלב!!! (זה כמו שכמה פעמים כבר ביקשתי מאשתי שתגיד לי מה המקור לאהבת תורה שלה?? שתביא לי ציטוט מאיפה היא לקחה שיש עניין שלאשה יהיה אהבת תורה... אני עדיין מחכה לתשובה... המוסכמות שתקוענות לנו הכי חזק בלב, זה בדרך כלל לא ממראי מקומות, אלא מהשטח, מספיק לראות איך נראה לו"ז שפל של עם הארץ ואתה מתמלא אהבת תורה, שיחה אחת עם אפיקורס ואתה מבין איך נראה מי שחושב שאברהם חבר שלו...)

ברגע שקלטתי את התמונה הזו... בבת אחת הכל הסתדר לי בראש...

מצד אחד אנחנו כן מחויבים להבין במה זכה אברהם שה' בחר בו... להבין מה לא נכון בלוט, ומה האסון עם הגר, (ואיך לפתע היא שוב חוזרת ל-נעים מעשיה כקטורת...) בשביל זה התורה ירושה!! מורשה קהילת יעקב, לכל יהודי יש זכות וחובה להבין איך התורה רלוונטית בשבילו!!! (כמובן!! שזה חייב להיות כל הזמן מתואם עם דרשת חז"ל בתורה שבעל פה..)
רק מה??? במקביל **האבות הם לא חברים שלך!!! זה ברור!!!** גם כשאתה מבין פשט, אבל זה חייב תמיד להישאר בשמירת מרחק של הבנה שהשבטים היו הרבה יותר מרוממים ממך... כי אם לא, אז למה דווקא הם שבטי קה? למה לא אתה?? **וכאן!!! כאן מתחיל הדירוג...**
אני לצורך העניין הסברתי מהלך מסוים מה הייתה עבודת ה' של ראובן שנוגעת אלי (עניין הבכורה... בבחינת 'בפלגות ראובן, גדולים חקרי לב' ואכמ"ל)
עכשיו ככה: לפי מיעוט ערכי!! איך שאני הסברתי פשט בראובן, מצידי הליגער ראובן נשאר מרומם מאוד... גבוה מאוד מאוד מהמושגים שלי...
דא עקא!! שהגיע עובד ה' שהרבה יותר מרומם ממני וקרא את זה... ובשבילו! לפי רום ערכו, המהלך הזה מעמיד את ראובן ברמה מידי נמוכה **בשבילו**. אז המהלך שלי לא מתאים, אבל למי הוא לא מתאים? למי שבשבילו **זה יוצא נמוך!** מה לעשות שבשבילי זה **יוצא גבוה**!!
שתבין: הוילנא גאון התבטא: שאין לו שמץ של השגה בסנדלר הכי פשוט בבית ראשון!! זאת אומרת: קח בחשבון שרזי דרזין שהוילנא גאון ביאר ע"פ הסוד ב'שער הנקודים עקודים וברודים', הרי אם היו מראים את הסודות האלו לנביא מבית ראשון, יתכן שהוא היה מזדעזע... מה... באמת נראה לכם שבזה יעקב אבינו התעסק 22 שנה? הרי זה דברים פשוטים, שאפילו תינוקות של בית רבן (באותו דור) יודעים אותו...
זאת אומרת: ההבנה הכי עמוקה של הוילנא גאון בשיעור קומה של יעקב אבינו!! הרי לר' נחוניא בן הקנה זה... זה יחודים שאפילו ילדים קטנים אחזו שם... נו... אז פשט ביעקב אבינו שנכון למדרגה של הגר"א, **נמוך מידי** בשביל חוני המעגל!!! ופשט ביעקב אבינו שנכון למדרגה של הנצי"ב מוולוזין, **נמוך מידי** בשביל הגר"א... ופשט ביעקב אבינו שנכון בשביל המדרגה של ר' משה שפירא, **נמוך מידי** בשביל הנצי"ב... ו.. ובאותה מידה... פשט ביעקב אבינו שיציב ונכון ומספיק מרומם וגבוה בהתאם לרמתו של אדון 'אז נדברו', נשמע מגוחך ורדוד ושטחי בשביל קטן שיירי תלמידי הגאון ר' משה שפירא זצוק"ל... ואותו אברך מרומם יקרא את הפשט שלי ויגיד: תשמע... הגזמת!!! מבחינתי, להגיד כזה פשט על יעקב אבינו, זה ממש להפוך אותו לחבר שלך... ואכן אדון אז נדברו יצטרך לעמוד במבחן בינו לבין עצמו ויבדוק ויגיד: תשמע... בשבילי, זה הקצה הכי גבוה שיכולתי להשיג ביעקב אבינו!!! מה לעשות, זו התקרה שלי... **כאן המקום שבו הקב"ה אומר: אלו ואלו דברי אלוקים חיים...**
הסנדלר מבית ראשון **צודק**, הגר"א **צודק**, הנצי"ב **צודק**, ר' משה שפירא **צודק**, וגם... גם אדון אז נדברו **צודק...** רק בתנאי אחד!!!! שכל אחד לפי הרמה שלו, נאחז ברובד הכי הכי מרומם וגבוה מצידו!!!
ופה נעוץ כל ההבדל ביני לבין החילוני... זה לא שהחילוני דיבר שטויות ואני לא... (כי יתכן שאם היית משמיע את שנינו לפני הוילנא גאון... הוא היה אומר שאין כמעט הבדל... שנינו מדברים כמו תינוקים). אבל בכל זאת ההבדל ביני לבינו: שכשהחילוני הסביר פשט ביעקב אבינו... הוא באמת התייחס אליו כאילו שיעקב אבינו חבר שלו... וזו אפיקורסות!!! (יותר נכון 'מגלה פנים') ואילו אני נאחזתי והצבתי את יעקב אבינו בקצה הכי גבוה של השיעור קומה שאני יכול להיאחז בו וזה מה שיצא לי... (ושוב: מתוך שמירת קשר עין הדוק עם דרשות חז"ל) ממילא אם יבא אלי עובד ה' נשגב בטענה שאני כותב על יעקב אבינו דברים נמוכים... יתכן שזה נכון **בשבילו** ולא נכון **בשבילי!!**
ולכן הברירה היא כך: או שאותו יהודי מרומם יסכים לנהוג בי עין טובה ויכבד את ה'תחתית' החדשה שנפערה למרגלות הר סיני מתוך הבנה שהתורה כבר 3334 שנים יורדת אט אט מראש ההר... וכל הזמן היא יורדת לעוד 'תחתית ההר', וכעת זו ה'תחתית' הנוכחית... (ולכאורה היושר וההגינות מחייבים שמן הראוי שהוא לא יבוז לי... כפי שהדור שקודם לו לא בז לו, אני בטוח שגם הוא דיבר שטויות בייחס לרבותיו, והם לא חירפו אותו אלא הבינו שנכון שאנחנו כשהתורה ירדה עד אלינו היינו בטוחים שאנחנו כבר בתחתית הסופית של ההר, וכנראה מתברר שיש עוד 'תחתית ההר', אז כעת הגיע תורו לגלות שגם 'תחתית' ההר שלו לא סופית, והתגלה כעת 'ויתייצבו בתחתית ההר' נמוך בעוד כמה טפחים) או!! שאותו יהודי מרומם לא יסכים, וידרוש ממני שאין רשות להבין פחות ממנו... וכאן אני אצטרך הרבה עבודת המידות איך 'לבלוע' את זה... אני אצטרך אגיד לו: לך לאומן שבראני ותשאל אותו: למה בראת כלי מכוער שכזה? למה ה' המשיך לברא דור נוסף שאחרי הדור שלך?? עדיין לא הצלחתי להבין מה ההיגיון לחשוב ש'ירידת הדורות' הייתה מותרת רק לדור הקודם...? שואל בכינות... עם כל הכבוד הראוי.. זה נשאר אצלי בצ"ע...